

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

14. november 2016

Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 76 (Alm. del) af 1. november 2016 stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL)

Spørgsmål

I forlængelse af svar på BEU alm. del spørgsmål 599 (2015-16) bedes ministeren redegøre for, ved hvilken skattepligtig indkomst substitutionseffekten overstiger indkomsteffekten, hvorved ministeriet antager dynamiske effekter ved lavere skat på arbejde.

Svar

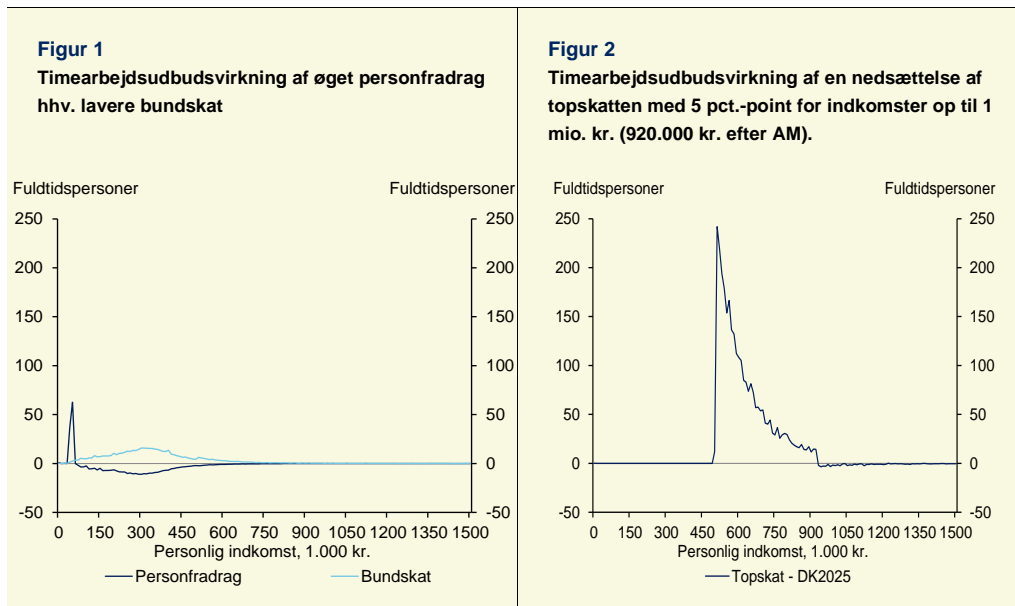
Det fremgår af svaret på BEU alm. del spørgsmål 599 (2015-16), at timeeffekten omfatter to modsatte effekter nemlig substitutionseffekten, der fremkommer ved ændringer i marginalsatten (efter afgifter mv.) og indkomsteffekten, der fremkommer ved ændringer i nettoindkomsten efter skat.

Det lægges derfor til grund, at spørgsmålet vedrører timeeffekten og forholdet mellem substitutions- og indkomsteffekten for så vidt angår den del af de dynamiske effekter, der kan henføres til timeeffekten.

Om substitutionseffekten overstiger indkomsteffekten er imidlertid ikke alene et spørgsmål om indkomstniveau. Det er i høj grad et spørgsmål om, hvilken skatteændring, der er tale om. Eller mere konkret, hvor meget den gennemsnitlige marginalskat ændres i forhold til, hvor meget indkomsten efter skat ændres ved en given skatteændring.

Forskellen kan illustreres ved at betragte timeeffekten fordelt på indkomstniveau af forskellige skatteændringer. Hæves personfradraget vil der være en negativ timearbejdsudbudsvirkning for stort set alle indkomstgrupper på grund af indkomsteffekten undtagen for en lille gruppe med indkomster lidt over det nuværende personfradrag, idet disse personer får lavere marginalskat, *jf. figur 1*.

Til sammenligning vil en sænkelse af bundskatten indebære øget timearbejdsudbud blandt alle indkomstgrupper med indkomster over personfradraget. Det skyldes, at alle umiddelbart har en negativ indkomsteffekt, men de har samtidig en positiv substitutionseffekt, som mere end opvejer indkomsteffekten.

Anm.: Timearbejdsudbudsvirkningen er i figuren opgjort i intervaller af 10.000 kr. I figur 1 er bundskatten og det skrå skatteloft sænket med 0,2 pct.-point og personfradraget er øget med 1.200 kr. (2017-niveau).

Kilde: Egne beregninger på basis af en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen.

Ved en reduktion i topskatteprocenten er timearbejdsudbudseffekten koncentreret om personer med indkomster over topskattegrænsen. Når reduktionen i topskattesatsen kun gælder op til et vist indkomstniveau, som i *DK 2025 – Et Starkere Danmark*, vil der være positiv timearbejdsudbudsvirkning op til indkomstgrænsen på 1 mio. kr. og negativ arbejdsudbudsvirkning for personer med indkomster over 1 mio. kr., jf. figur 2.

Den samlede virkning på timearbejdsudbuddet af topskattelempelsen i *DK2025 – Et Starkere Danmark* er positiv fordi der er flere personer i intervallet med lavere marginalsat (under 1 mio. kr.) end personer, der reducerer deres arbejdsudbud som følge af loftet over skattelempelsen (over 1 mio. kr.) og fordi indkomsteffekten er relativt beskedent.

Skatteændringerne i figur 1 og 2 har hver især en saldoeffekt efter tilbageløb og adfærd på 1,6 mia. kr., men timearbejdsudbudsvirkningen skønnes reduceret med 225 fuldtidspersoner ved forhøjelse af personfradraget hhv. forøget med 625 fuldtidspersoner ved sænkelse af bundskatten, mens den lavere topskat i DK2025 skønnes at øge timearbejdsudbuddet svarende til 2.850 fuldtidspersoner.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister